

Bieńkowski, Tadeusz

Uroczyste odsłonięcie posągu Stanisława Staszica

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 24/r2, 474

1979

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UROCZYSTE ODSŁONIĘCIE POSĄGU STANISŁAWA STASZICA

Uroczystość odbyła się 25 listopada 1978 r. w sali konferencyjnej IHNOiT. Posąg Staszica — odnaleziony w stanie znacznie uszkodzonym¹ — został starannie odnowiony i częściowo zrekonstruowany na podstawie zachowanych przekazów źródłowych. W uroczystości udział wzięli: przewodniczący Rady Naukowej — prof. Leszek Kuźnicki, dyrektor Muzeum Ziemi PAN — doc. Krzysztof Jakubowski, kierownik Instytutu oraz młodzież klasy IIb Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie. Klasa ta dokonała w czynnie społecznym renowacji i rekonstrukcji posągu.

Otwierając uroczystość dyrektorów Instytutu prof. — Józef Miąso — podziękował wszystkim, którzy włożyli wkład w odnowienie posągu, za ich trud i wskazał na symboliczną wymowę ustawienia tego posągu w placówce zajmującej się badaniami dziejów nauki, oświaty i techniki. Następnie doc. Zbigniew Wójcik scharakteryzował krótko działalność naukową i organizacyjną Staszica oraz jego wielkie zasługi dla zapoczątkowania badań i eksploatacji geologicznych zasobów kraju, organizacji szkolnictwa zawodowego i niektórych dziedzin przemysłu.

Wszystkim uczniom zaproszonym na uroczystość wręczono upominki książkowe.

Tadeusz Bienkowski
(Warszawa)

KOMITET HISTORII NAUKI I TECHNIKI

PIERWSZE POSIEDZENIE KOMITETU HISTORII NAUKI I TECHNIKI PAN

20 XII 1978 r. odbyło się pierwsze w nowej kadencji posiedzenie Komitetu, które poświęcone było głównie dyskusji nad makietą IV tomu *Historii nauki polskiej*¹.

Dyskusję zagał prof. Bogdan Suchodolski. Zwrócił on uwagę, że przedstawiony tom jest kontynuacją poprzedniego. Przyjęto w nim ten sam schemat poszczegól-

¹ Patrz „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki” R. 23:1978 z. 3—4 s. 308 (*Kronika*).

Oto treść omawianego dzieła: *Historia nauki polskiej*. Pod red. Bogdana Suchodolskiego. T. IV. 1863—1918.

Cz. I. 1. Warunki rozwoju nauki: Gospodarczo-społeczne warunki rozwoju nauki i jej percepcja w społeczeństwie polskim (I. Pietrzak-Pawłowska), 2. Organizacja życia naukowego i twórczości naukowej w ramach zaborów. Ośrodki naukowe polskie za granicą — na Zachodzie i w Rosji (J. Hulewicz);

Cz. II. Tło filozoficzne nauki polskiej: 1. Filozofia pozytywistyczna (J. Skarbek), 2. Filozofia katolicka (B. Dembowski), 3. Filozofia marksistowska (S. Dziamski), 4. Początki szkoły lwowsko-warszawskiej (S. Zamecki);

Cz. III. Rozwój nauk szczegółowych: 1. Kierunki rozwoju nauki światowej (S. Amsterdamski), 2. Matematyka (S. Dobrzycki), 3. Fizyka (K. Szymborski), 4. Astronomia (J. Dobrzycki), 5. Chemia (S. Zamecki), 6. Nauki techniczne: Mechanika (Z. Mazurkiewicz, D. Mazurkiewicz), Elektryczność (K. Kolbiński, J. Kubiatowski), Termodynamika (W. Wiśniowski), Metalurgia (J. Piaskowski), 7. Biologia ogólna (L. Kuźnicki), 8. Botanika (Z. Kosiek), 9. Zoologia (K. Kowalska), 10. Nauki o gospodarstwie wiejskim (rolnictwo, leśnictwo, weterynaria — S. Brzozowski), 11. Nauki medyczne (S. Konopka, R. Dzierżanowski, Z. Podgórska-Klawe), 12. Farmacja (B. Kuźnicka), 13. Geologia (S. Czarniecki), 14. Geografia i kartografia (J. Babicz), 15. Geodezja (M. Odlanicki-Poczobut), 16. Geofizyka (A. Arendarski), 17. Historiografia (M. H. Serejski, J. Meternicki), 18. Historia filozofii (A. Borzym), 19. Historia sztuki (J. Białostocki), 20. Historia literatury (H. Markiewicz), 21. Ar-